

Исуса Христа (Мат. 25; 31-46). На този свѣтъ има спасеніе ; а подиръ смърть-тъ нѣма. “Кой-то е неправеденъ, нека си е вече неправеденъ ; и който е нечистъ, нека е вече нечистъ ; и праведный-тъ нека си е вече праведенъ ; и святой-тъ нека си е вече святъ. Откр. 22 ; 11.

Освѣнъ туй, състояніе-то ни е *вѣчно* и *неизмѣняемо*, опрѣдѣлено отъ Бога щомъ умрѣмъ. Подиръ смърть-тъ и *прѣди* Страшный-тъ сждъ души-тъ ни съществувать. Тѣлеса-та ни спятъ въ гробъ-тъ, но *безсмъртни-тъ* ни души съществувать. Това ся учимъ отъ Св. Писаніе : “Христосъ умрѣ за да бждемъ живи заедно съ него и когато бдимъ и когато спимъ” (1 Сол. 5; 10; Рим. 14; 8), т. е. ще бждемъ живи заедно съ Христа когато тѣлеса-та ни спятъ въ гробове-тъ си. “Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Іакововъ: Богъ не е Богъ на мъртвы-тъ, но Богъ на *живы-тъ*” (Мат. 22; 32), т. е. души-тъ на Авраама, Исаака, и Іакова сж живы. Моисей умрѣ и погребенъ бы, но ся яви съ Ілїѣх на прѣображеніе-то Христово (Мат. 17; 3). “Богатый-тъ бѣше въ “мѣжы-тъ въ адъ,” когато петивата му братія бѣхъ още живи (Лук. 16; 23, 28). “*Души-тъ* на онѣзи, които бѣхъ убіени за слово-то Божіе” бѣхъ облечены “въ бѣлы дрехы,” когато гонители-тъ и братія-та имъ бѣхъ още живи “на земѣ-тъ” (Отк. 6; 9-11). “Онѣзи които сж умрѣли въ Исуса Богъ ще ги приведе заедно съ него” (1 Сол. 4; 14), т. е. Христосъ на второ-то пришествіе